

tid er blevet besat med ældre Præster. Vi have derfor i mange Aar søgt om at faa en Filialkirke oprettet. Denne Tanke er gammel. Sagen har staaet paa i 20 Aar. I de sidste 12 Aar har der været brevvekslet med Ministeriet om dette Forhold, og den 7. Januar 1894 blev der af den daværende Kultusminister stillet i Udsigt, at der kunde bevilges Penge til en saadan Kirkes Opførelse. Der blev blot stillet den Fordring, at Beboerne derude skulde skaffe de nødvendige Midler til Kirkens Vedligeholdelse. Disse blev skaffede til Veje paa nogle faa Maaneder, ligesom der blev givet Tilsagn fra den daværende Ejer af Kalsbøl om fri Byggegrund og Kirkegaardsplads til Kirken. Saa mente Beboerne derude, at de vilde faa denne Filialkirke oprettet, men endda var det ikke muligt. Der var en ældre Præst, og der blev den Gang oprettet et Kaldskapellani, som bestod fra 1869—1887. I 1887 blev dette Kaldskapellani inddraget, saa at Beboerne i Fremtiden maatte nøjes med den gamle Præst. Men for at der skulde være en fremtidig Støtte for den Filialkirke, som Beboerne ønskede, blev der af Præsteembedets Indtægter henlagt 40 Tdr. Byg, og det blev udtrykkelig bestemt, at den Fond, som derved blev dannet, skulde bruges til kirkelige Øjemeds Fremme, til Menighedens Bedste, og Autoriteterne erklærede, at det var Meningen, at denne Fond kunde anvendes til en Kirke i Kleis, altsaa til den omtalte Filialkirke. Den nuværende Præst fik imidlertid disse 40 Tdr. Byg inddragne under Embedet igen, ikke fordi Embedet er for lille, for man kan nok forstaa, at naar Beboerne ønskede en Filialkirke, er det, fordi Sognet er for stort i Udstrækning, og fordi Menigheden er for stor. Det var vel nærmest, fordi Præsten var daarlig stillet i økonomisk Henseende, og fordi Beboerne af den Grund havde Medlidenhed med Manden. Denne kirkelige Fond er nu i Tidens Løb vokset op til 5,000 Kr., altsaa i den Tid, som er forløben fra det Tidspunkt, da Kaldskapellaniet blev inddraget, og indtil disse 40 Tdr. Byg igen blev henlagt til Præsteembedet. Ogsaa den anden Fond, som af Beboerne er tilvejebragt til Kirkens Vedligeholdelse, er selvfølgelig i Tidens Løb vokset, saa at den nu udgør om-

trent 3,000 Kr., hvad der jo vil være tilstrækkeligt til Kirkens Vedligeholdelse. Der er altsaa al den Garanti, som er bleven fordret, for at der kan blive bygget en saadan Filialkirke. Det er derfor Menighedens Ønske — og jeg vil gerne anbefale det saa indtrængende som muligt —, at vi paa næste Aars Finanslov maa se en Bevilling til denne Filialkirkes Opførelse.

Disse Penge, som Beboerne skaffede til Veje, blev indsatte i Banken i Horsens. Præsten blev valgt til Formand for den Komite, som skulde bestyre denne Kirkefonds Midler, efter at han i Forvejen havde erklæret, at han vilde virke for Sagens Realisation, saa at denne Filialkirke kunde blive bygget. Hans Virken gik imidlertid ud paa noget andet. Tid efter anden forsvandt nemlig denne Fonds Midler af Banken. De vare indsatte med det udtrykkelige Forbehold, at de ikke skulde kunne hæves uden efter Fuldmagt fra Kirkekomiteen, men Præsten var jo Formand for Fonden. Der begyndte at gaa helt uhyggelige Rygter om, at der ikke var noget tilbage af disse Kirkemidler, og der var et af Komitemedlemmerne, der spurgte Præsten skriftlig, hvor stor Kirkefonden var, og om det ikke snart kunde være paa Tide igen at sætte sig i Bevægelse for at faa denne Filialkirke bygget. Præsten afgav sit skriftlige Svar og opgav den Sum, som Fondens Midler nu bestode af, og de stode naturligvis til enhver Tid til Disposition der inde i Banken. For at skaffe Klarhed over dette Forhold, henvendte vedkommende Komitemedlem sig til Banken, men Pengene vare forsvundne. Præsten havde hævet Pengene efter en Fuldmagt, som er bleven meget omdisputeret, og som desværre siges vistnok ikke at være ganske ægte. Nu vil man kunne forstaa, at Menigheden derude mener, at det er paa Tide at faa denne Filialkirke bygget, det kunde jo ikke blive ved at gaa paa den Maade. Midlerne ere imidlertid blevne skaffede til Veje, men det var Bankbestyrelsen, der sendte sin Repræsentant ud for at opkræve den Præstetiende, som Præsten skulde indkassere, og Pengene staa altsaa til Disposition for den fremtidige Filialkirke, som Beboerne ønske. Enhver vil kunne forstaa, at Forholdene i denne Menighed ere utaalelige, og at Befolkningen